

tiistai 11. lokakuuta 2016

USA:n ja Venäjän yhteenotto Lähi-idässä odotettavissa pian?!

Tässä profeetalliselta [Rapture Ready](#) -sivustolta tuore mielipidekirjoitus ja analyysi kiristyvistä tilanteista Lähi-idässä, kun Venäjä USA:ta uhmaten pommittaa Syyrian kapinallisia Aleppon kaupungissa ja muuallakin. Ratkaisevaa onkin, mitä presidentti Obama tekee nyt, eli antaako hän Syyrian lopullisesti Venäjälle vai aikooko puuttua sotilaallisesti tilanteeseen, jossa Venäjä armotta ja säälimättä murskaa presidentti Assadin länsimielisiä vihollisia. Kyse on lopulta Amerikan vaikutusvallan vähenemisestä Lähi-idässä ja vastaavasti Venäjän vaikutusvallan lisääntymisestä, mikä tekisi siitä taas entisaikojen supervallan, jos Amerikka luovuttaa tai häviää tulevan sotilaallisen välienselvittelyn. Artikkelin suomenkielinen versio: Olli R.

Suurvaltojen välienselvittely **Superpower Showdown**

By Matt Ward

<http://www.raptureready.com/soap2/ward70.html>

Samalla kun Yhdysvaltoja ja muuta maailmaa hämmennetään jatkuvilla juonenkäänteillä koskien lähestyviä USA:n vaaleja, Venäjä ja Amerikka ovat hivuttautumassa yhä lähemmäksi kohti suoraa sotilaallista yhteenottoa Syyriassa. Brutaalin hyökkäyksen ollessa taustalla itäisessä Aleppo'ssa, mahdollisuus yhteenotolle näiden kahden vanhan vihollisen välillä ei ole enää fantasiaa.

Moskovan ja Pentagonin käytävillä on kasvava tunne, että juuri tällainen sotilaallinen välienselvittely kahden kylmän sodan supervallan välillä on väistämättömyys tässä vaiheessa.

Tällaisen yhteenoton seurannaisvaikutukset ovat ilmeisesti valtavat. Tähän asti Yhdysvallat ja Venäjä ovat aktiivisesti vastustaneet toisiaan Syyriassa vain edustajaryhmiensä välityksellä, mutta tämä on nyt muuttumassa. Aleppo, raivoava kiistan ydin Venäjän ja Yhdysvaltojen välillä, on osoittautumassa sytykelaatikoksi, jota kumpikaan osapuoli ei voi sivuuttaa.

Tie tähän välienselvittelyyn alkoi syyskuun 17. päivänä, jolloin amerikkalainen A-10 -lentokone hyökkäsi ja tuhosi Syyrian armeijan asemapaikan, tappaen kymmeniä syyrialaisia sotilaita. Yhdysvaltojen hyökkäys Syyrian asemaa vastaan, Jebel Tudar'issa itäisen Syyrian Deir ez-Zour'in alueella nähdään nyt kaikkien osapuolten taholta tahallisenä, vaikka Yhdysvallat aluksi väitti, että se oli onnettomuus.

Heti tämän hyökkäyksen jälkeen, presidentti Obama määräsi tarkastuksen päätöksentekoprosessista, jotta saadaan tarkalleen selville keneltä ja mistä määräys aloittaa isku oli tullut. Tämä toiminta yksinään paljastaa, että jossain korkealla päätöksentekorakennetta oli katkos komentoketjussa.

Joku Pentagonissa tai CIA:ssa määräsi tämän iskun ilman suoraa presidentin lupaa tai käskynvalvontaa.

Mikä on nyt laajalti kaikkien Lähi-idän hallitusten hyväksymä, on se, että tämä isku oli

tahallinen, ja se todennäköisesti määrättiin sabotoimaan äskettäin allekirjoitettu Yhdysvaltojen ja Venäjän välinen yhteistyösopimus. Tämä sopimus, ollen erittäin kiistanalainen ja epäsuosittu sekä USA:n armeijan että CIA'n johtoportaisissa, nähdään yleisesti luopumisena periaatteesta Venäjän hyväksi.

Sopimuksen ehdot mahdollistaisivat merkittävän tiedustelutietojen jakamisen Venäjän ja Amerikan välillä, ollen siten paljastava avain, ja näyttäisivät tähänastiset salaisten tiedustelutietojen keräämismenetelmät ja muut arvokkaat asiat vihollisvaltiolle, Venäjälle. Tämän uskotaan vaarantavan nykyisen ja tulevan Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuuden.

Siispä joku määräsi iskun sopimuksen romuttamiseksi.

Venäjän kosto Yhdysvaltojen hyökkäykselle oli nopea. Kaksi päivää myöhemmin, 19. syyskuuta, Venäjän ilmavoimat tuhosivat YK:n avustusaattueen, joka oli matkalla toimittamaan apua piiritettyyn Aleppo'on. Monet avustustyöntekijät ja siviilit joko kuolivat tai loukkaantuivat vakavasti tässä iskussa. Venäjä tietysti kiisti kaiken vastuun.

Rinnakkain tämän hyökkäyksen kanssa, Venäjä, uudella tarmolla ja aggressiolla, käynnisti sitten suurhyökkäyksen Aleppo'on, pyrkimyksensä saattaa kapina siellä lopullisesti polvilleen. Tässä prosessissa sotarikoksia on varmasti tehty. Venäjän Aleppo'on kohdistuvat pommitukset ovat armottomia ja eivät tee eroa kapinalliskohteiden ja viattomien siviilien välillä. Venäläiset ovat murskaamassa Aleppo'a maan tasalle.

Barbaria vallitsee eteläisessä Syyriassa. John Kerry, ollen hyvin närkästynyt pommitusten mielivaltaisesta luonteesta, on uhannut katkaista kaikki kahdenväliset Yhdysvaltain ja Venäjän siteet ellei pommitukset lakkaa välittömästi ja humanitaarista käytävää avata.

Tämä pyyntö on kaikunut kuuroille korville, koska Venäjä ei kuuntele Amerikkaa enää.

Syyt sille, miksi Putin on lakannut kuuntelemasta Amerikkaa, ovat moninaiset ja mutkikkaat, mutta pohjimmiltaan ne kiteytyvät kahteen asiaan; vaikutusvaltaan ja arvovaltaan. Vladimir Putin etsii legimitettä Venäjälle olla suurvalta jälleen kerran. Putin lisäksi pyrkii palauttamaan sellaisen Venäjän suurvalta-aseman, jolla on aidosti maailmanlaajuinen ulottuvuus ja joka voisi realistisesti haastaa Yhdysvaltojen dominoivan maailmanjärjestyksen. Venäjän toimet on nähtävä tässä valossa.

Bashar al-Assad'in määräysvallan säilyttäminen Syyriassa on luontaista Venäjän tavoitteille alueella ja nyt näyttäisi siltä, että Venäjä on vihdoin tehnyt päätöksen, että se on tärkeämpää heidän pitkän aikavälin strategisille eduille murskata kapinan jäänteet Assad'in johtajuutta vastaan suurissa kaupungeissa, kuten Aleppo'ssa, kuin puhella Yhdysvalloille tai kuunnella heitä.

Venäjä ei tyydy nyt mihinkään vähempään kuin ratkaisevaan voittoon Syyriassa, vaikka se tarkoittaisi mattopommitusta tiheästi asutetuissa kaupungeissa tai sairaaloiden hävittämistä tavoitteen saavuttamiseksi. Kaikki muu on toissijaista verrattuna tämän kapinan polville saamiseen.

Tämä on testi Yhdysvalloille ja tuottaa Barack Obamalle erittäin vaikean päätöksen; käytännöllisesti katsoen hän voi tehdä vain yhden kahdesta asiasta. Hän voi myöntyä vaieten ja antaa Venäjän ja Syyrian ilmavoimien pommittaa Aleppo'n ja muut kaupungit takaisin kivikaudelle (jolla siten Syyrian annettaisiin olla Venäjä-Syyria-Iran -akselilla) tai hän voi vastustaa heitä.

Obama ja John Kerry ovat jo yrittäneet, "nostaa hintaa Assad'ille ja Moskovalle",

Yhdistyneissä Kansakunnissa. Sillä ei ole ollut mitään vaikutusta.

Nyt muita "ei-diplomaattisia" vaihtoehtoja harkitaan. Näihin saattaisi sisältyä lisää asetoimituksia maltillisille kapinallisille pitkän kantaman tykistön kanssa, jota sitten mahdollisesti käytettäisiin Syyrian tai Venäjän kohteita vastaan, tai jopa suorat USA:n iskut risteilyohjuksilla hallinnon ilmavoimia ja lentokenttiä vastaan.

Kaikki tällaiset toimet itsessään merkitsisivät suoraa yhteenottoa Venäjän kanssa ja aiheuttaisivat huomattavan riskin. Venäjä todennäköisesti yrittäisi pysäyttää ja ampuu alas minkä tahansa tällaisen Yhdysvaltain ohjusiskun käyttämällä sen pitkälle kehitettyä ja maailman johtavaa S-300 tai S-400 ilmatorjuntaohjussarjaa.

Tästä näkökulmasta siitä tulee täysin arvaamatonta; se on hyvin todennäköisesti nopea sotatoimien laajentuminen, joka tapahtuisi. Putin itse näyttää aktiivisesti haluavan yhteenottoa Amerikan kanssa; hän pyrkii juuri tällaiseen välienselvittelyyn. Tällainen konflikti olisi erittäin hyödyllinen Putinille, koska se oikeuttaisi hänet asettamaan maansa jälleen kerran johtavaksi jäseneksi valtioiden kansainvälisessä yhteisössä ja antaisi hänelle, vähintäänkin, suoran pariteetin Amerikan kanssa.

Kuitenkin panoksena on enemmän kuin pelkkä Syyria. Tämän välienselvittelyn lopputulos määrää tulevaisuuden, ei ainoastaan Lähi-idän alueella, vaan tarjoaa myös indikaattorin mahdollisille tuleville Venäjän aluelajennuksille tai invaasioille, paikoissa, kuten Ukraina.

Tai Israel.

Jos Venäjä voi ratkaisevasti työntää Yhdysvaltojen vaikutusvallan pois Lähi-idästä tällaisen suoran yhteenoton kautta, niin sitten Vladimir Putinin silmissä, viimeinenkin vallan tasapainottaja koskien hänen laajoja Venäjän alueellisia ambitioita tulee lopulta poistetuksi. Ei yksinkertaisesti tulee olemaan ketään, joka vastustaisi häntä.

Ehkä se on niin, että silloin hän kääntää huomionsa "Israelin maahan".

"Mutta sinä päivänä, jona Goog karkaa Israelin maahan, sanoo Herra, Herra, nousee minun vihani hehku." (Hesekiel 38:18)

wardmatt1977@gmail.com

Lähetänyt Olli-R klo [2.16](#)